

SỨ ĐIỆP GIÁNG SINH

Hãy Mở Rộng Cửa Sổ Tình Yêu

Trong Mùa Giáng Sinh năm nay một người bạn gửi đến chúng tôi một bài thơ của một Thi sĩ mang tên Rumi. Điều lý thú là Rumi một tín đồ Hồi giáo Sufi từ thế kỷ 13, sanh ra và chết trong các miền đất ngày nay gọi là Afghanistan và Turkey. (Islamic Sufi là một giáo phái mang nhiều ảnh hưởng và thẩm nhuần Cứu thế giáo của Chúa Jesus).

Bài thơ này đến đúng lúc chúng ta suy tư về ý nghĩa Giáng Sinh trong thế giới hỗn loạn ngày nay. Chúng ta hãy nghe những lời thông sáng của một thi sĩ thời xưa, hầu có thể mở rộng những Cửa Sổ Tình Yêu của chúng ta.

*Có một nụ hôn chúng ta cần
cho trọn cuộc đời chúng ta,
Nụ hôn của tâm linh trên nhục thể.*

*Nước biển van lơn viên ngọc trai
hãy phá vỡ chiếc vỏ mình.*

*Và hoa huệ, xinh đẹp đắm say
lại cần loại Hoa Kèn hoang dại!*

*Ban đêm, tôi mở cửa sổ
cầu xin mặt trăng hãy đến
và áp mặt nguyệt trên mặt tôi.
Hà hơi vào trong tôi.*

*Hãy đóng lại cửa ngõ ngôn từ,
Và mở rộng cửa sổ tình yêu.
Mặt trăng sẽ không vào cửa ngõ,
mà chỉ qua cửa sổ.*

*
* *

*Mùa Giáng Sinh, Thượng Đế đóng lại cửa ngõ ngôn từ
của lý luận, luật pháp, chủ thuyết, giao thương và quyền lực.*

Mùa Giáng Sinh, Thượng Đế mở tung cửa sổ tình yêu.

*Và qua cửa sổ này, mặt trăng đến –
hoặc phải chăng Hai Nhi-Cứu Thế? –*

với tất cả những phi lý, cảm thương, vô tư và nhiệm mầu.

*Qua cửa sổ này, tiếng kêu êm ái của bầy thú
hiệp cùng ánh trăng mát dịu.*

Qua cửa sổ này, đi vào, một lối nhìn và một nhân cách khác.

*Qua cửa sổ này, Thiên Ngôn trở thành nhục thể
và ngự giữa chúng ta,*

Đầy Hồng Ân và Chân Lý.

*Hãy mở tung Cửa Sổ Tình Yêu của Bạn, và sẵn sàng tiếp nhận
sự áp mặt lạ lùng trên mặt Bạn,
và hơi thở kỳ diệu vào người Bạn.*

*There is some kiss we want
with our whole lives,
The kiss of the spirit on the body.*

*Seawater begs the pearl
to break its shell.*

*And the lily, how passionately
it needs some wild Darling!*

*At night, I open the window
and ask the moon to come
and press its face against mine.
Breathe into me.*

*Close the language-door,
and open the love-window.
The moon won't use the door,
only the window.*

*
* *

*At Christmas, God closes the language-door
of reason, laws, treatises, busyness, and power.*

At Christmas, God throws open the love-window.

*And through this window comes the moon -
or is it the Christ-Child? -*

in all its irrationality, passion, innocence, and mystery.

*Through this window, gentle animal-bleat
joins soft starlight.*

Through this window enters another way of seeing and being.

*Through this window the Word becomes flesh
and dwells among us,*

full of grace and truth.

*Throw open your love-window and prepare to be amazed
at what presses its face against yours,
at what breathes its breath into yours.*

SUY TƯ GIÁNG SINH

TRỊ GIÁ GIÁNG SINH

TRỊ GIÁ GIÁNG SINH QUÁ CAO!

Một trong những vấn đề rõ ràng nhất về Giáng Sinh là cơ hội kinh doanh khổng lồ. Đối với các thương gia, tiếng chuông Giáng Sinh có nghĩa là tiếng chuông reo trong các máy tính tiền.

Hằng năm, chỉ trong tháng 12, ngân quỹ quốc gia được nhập thêm 1/4 lợi tức thương vụ. Tổng số mua sắm chi tiêu cho Giáng Sinh chiếm 25% trong nền kinh tế doanh nghiệp Hoa kỳ.

Đối với một số cá nhân, Giáng Sinh là một cơ hội để chi tiêu những số tiền mà họ không có, để mua sắm những đồ vật mà thật sự không cần thiết cho họ.

Những “trao đổi cho đẹp lòng nhau” trong Tháng Chạp biến thành những tờ giấy nợ hằng tháng trong năm tới.

Một đêm, tôi suy tư về điều này: Làm sao có người chi tiêu quá nhiều tiền trong khi trương mục ngân hàng của họ bị thâm lạm? Tôi nhận thức được một điều có thể giải thích tại sao màu xanh lá và màu đỏ tràn ngập trong mùa Giáng Sinh? Điều này có thể giải thích rằng: nếu Bạn không thận trọng với màu xanh lá, thì Bạn sẽ khốn nạn trong màu đỏ (như khi Bạn lái xe đến ngã tư có đèn)!

Vậy, sáng ngày Giáng Sinh, khi những gói quà chất đầy gốc cây thông, thì những túi tiền đã cạn. Người ta than thở tình trạng tài chánh; rồi người ta than phiền trị giá Giáng Sinh quá cao!

TRỊ GIÁ ĐẮT NHẤT CỦA GIÁNG SINH

Nhưng trị giá đắt nhất của Giáng Sinh trong lịch sử là Giáng Sinh đầu tiên.

Không cần biết Giáng Sinh của Bạn năm nay (hay bất cứ năm nào khác) trị giá bao nhiêu, Bạn chưa bao giờ có một đêm Giáng Sinh đắt giá như Đêm Giáng Sinh đầu tiên.

Giá phải trả cho Đêm Giáng Sinh đó thật vô lường.

Trị giá Đêm Giáng Sinh đó là Con của Thượng Đế: trị giá tuyệt đối đó là sinh mạng của Con Ngài.

Món quà ban cho năm đó là món quà lớn nhất chỉ một Thượng Đế mới có thể ban cho, và chỉ có thời gian mới có thể biết – kho tàng vô giá của Đấng Con duy nhất của Ngài.

Sứ đồ Paul gọi món quà này là “món quà không thể nói bằng lời.” Không một thẻ giá tiền nào được gắn vào đó.

Vậy Thượng Đế phải trả bao nhiêu cho Món Quà Giáng Sinh?

“Thượng Đế yêu thế gian đến độ Ngài đã ban Con sanh duy nhất của Ngài, hầu cho bất cứ ai tin nơi Con Ngài thì sẽ không bị diệt, song được sự sống trường cửu.” (John 3:16)

TRỊ GIÁ VỀ CHÚA JESUS NHƯ THẾ NÀO? THAY ĐỔI PHƯƠNG VỊ

“Ngài mang bản thể của chính Thượng Đế, lại không kể mình ngang hàng Thượng Đế là điều phải nắm giữ; song tự mình bỏ hết danh vị, để mang bản thể của một người hầu việc, giống như loài người.” (Phil. 2:6-7)

“Bởi anh em biết hồng ân của Chúa Jesus chúng ta, rằng Ngài giàu sang, song vì có anh em mà trở nên nghèo khó, hầu cho qua sự nghèo khó của Ngài mà anh em trở nên giàu sang” (II Cor. 8-9).

CHRISTMAS MEDITATION

THE COST OF CHRISTMAS

THE HIGH COST OF CHRISTMAS!

One of the most obvious things about Christmas is that its big business. For the merchants, Christmas bells mean the ringing of the cash register.

One fourth of the nation's business income is taken in during the month of December. Christmas spending represents 25% of the business economy in America.

For some individuals, Christmas is an excuse to spend money they don't have for things they really don't need.

December's generosity becomes next year's monthly payments.

I was thinking about this the other night: how some people spend too much money and their bank accounts are overdrawn. I realized that perhaps this explains why the predominant colors of Christmas are green and red. If you're not careful with the green you'll end up in the red!

So when Christmas morning comes and stockings are full but wallets are empty, people bemoan their financial condition; they complain about how much Christmas cost.

THE MOST COSTLY CHRISTMAS

But the most costly Christmas in history was the first one.

No matter how much Christmas cost you this year, or any other year, you've never had a Christmas as expensive as the first one.

The price paid for that one is incalculable.

It cost God His Son; it would ultimately cost the Son His life.

The gift given that year was the greatest gift that eternity could produce or time could know — the priceless treasure of the only begotten Son.

Paul referred to it as the “*unspeakable gift*.” No price tag will ever be attached to it.

Let's consider first what it cost to God the Father.

“*For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life*” (John 3:16).

WHAT IT COST TO JESUS?

A CHANGE IN STATUS

“*Who, being in very nature God, did not consider equality with God something to be grasped. (7) but made himself nothing, taking the very nature of a servant, being made in human likeness*” (Phil. 2:6-7)

“*For you know the grace of our Lord Jesus Christ, that though he was rich, yet for your sakes he became poor, so that you through his poverty might become rich*” (II Cor. 8:9).

Bạn từng ở nơi nào tồi tàn nhất?
Khắp thế giới, nơi nào có đời sống hèn hạ nhất?
Không một ai trong chúng ta muốn chọn những khu ổ
chuột ở Calcutta (Ấn độ) để đi nghỉ mát!

Không một ai trong chúng ta muốn sống trong những khu
cô lập dành cho những người phung tàn phế và bệnh hoạn!

Thử nhân lên 1.000 lần khoảng cách nơi chúng ta đang
sống và những nơi tồi tệ đó. Chúng ta cũng chưa đến gần khoảng
cách kinh khiếp mà Con của Thượng Đế phải trải qua từ thiên
giới đến thế gian để làm người.

Hãy nhớ đến thiên cảnh của Ngài từng sống bên Thiên
Phụ trước khi giáng thế.

Không tội lỗi, không bệnh tật, không hư hoại, không
nghèo khó, không tuyệt vọng, không đấng cay, không than phiền,
không tham lam, không tù tội, không hận thù,...

Không có “cái ta.” Mọi người hoà hợp, hoan hỉ, quê
hương của nụ cười và cảm thông.

Không ruồi, không muỗi, không đói khát. Ngài đã bỏ tất
cả để sống cuộc đời ô nhục!

Không chỉ tình trạng đời sống tổng thể của Ngài hiển
nhiên tương phản, song phương vị của Ngài cũng thật trái ngược.

Chính Ngài là Thượng Đế, các Thánh Thể và Thiên
Thần quanh Ngài đều tuyên nhận Ngài là Thiên Vương Đấng
Sáng Tạo.

Loài người yêu kính Ngài đến độ phải thờ lạy. Và loài
người tôn trọng Ngài đến độ phải khiếp sợ.

Dù vậy, Ngài tự hạ mình để làm một con người. Tại sao
Ngài phải bỏ tất cả những điều đó?

NGHÈO KHÓ KHI MỚI CHÀO ĐỜI

Hãy lưu ý cảnh trạng khi Ngài đi vào thế gian.

Người ta nói: “Ngài được sanh trong một máng cỏ – thật
lạ kỳ!” Có bao giờ Bạn sống trong một chuồng gia súc?

Mời Bạn cùng đi với tôi đến máng cỏ Bethlehem, nơi
Thượng Đế đã vào thế gian như một hài nhi.

Chuồng thú tanh hôi, không khí ngộp thở với mùi phân
trộn nước tiểu, nền đất khô lạnh, rơm rạ ẩm mốc, màng nhện
giăng đầy, chuột bọ rúc rích trong cỏ rác,... Không nơi nào hèn hạ
hơn cho một hài nhi ra đời!

Ngoài kia, một nhóm mục đồng ngồi bên đống lửa, nhìn
vào lạ lùng, hứng thú.

Đêm thức canh của họ bị gián đoạn bởi một vùng ánh
sáng bùng nổ từ trời, kèm theo những tấu nhạc hòa ca của các
thiên binh.

Chúng ngồi đó yên lặng, có thể bàng hoàng, nhưng niềm
hoan hỉ chưa hề thấy trong đời.

Joseph ngồi cạnh người vợ trẻ, mỗi một sau chuyến hành
trình, và lo sợ vì sự đến nhiệm mầu của Thượng Đế, trong khi
Mary vẫn hồn nhiên; trông nàng bình thản như một thiếu nữ vô tư.

Cơn đau đẻ của nàng biến mất bởi sự lạ lùng; nàng nhìn
vào mặt đứa bé – con trai đầu lòng, Chúa Cứu Thế và Thiên
Vương của nàng.

Thật khó tin – tại điểm này trong lịch sử, loài người phải
biết rõ Thượng Đế là ai, và việc Ngài đang làm với Bà Mẹ trẻ
trong một chuồng chiên hôi hám.

Nàng không rời đôi mắt khỏi Con trẻ; nàng biết nàng
đang bồng ẵm Thượng Đế trong tay.

Where is the most unpleasant place you've ever been?

Where is the worst place in all the world to live?

None of us would choose the slums of Calcutta for our
vacation!

None of us would choose to live among the deformity
and decay of a leper colony!

Multiply the distance where we are now and those places
by 1,000 and we still don't come near to the awful distance
traveled by the Son of God in the incarnation.

Consider the estate from which He came:

No sin, no sickness, no decay, no poverty, no despair, no
bitterness, no complaining, no greed, no crime, no hate.

It was selfless, harmonious, full of joy; a place of
laughter and understanding.

No mosquitoes, no flies and no hunger. He left that to
come here!

Not only were His general conditions in stark contrast,
His positions were exactly opposite.

He was God Himself, recognized by everyone around
Him as Majesty and Creator.

He was loved to the point of worship; He was respected
to the point of awe.

Yet He humbled Himself and became a man. Why would
He leave all of that?

POOR IN HIS BIRTH

Consider the immediate state to which He came.

People say, “He was born in a stable - how quaint.”
Have you ever been in a barn?

Go with me to Bethlehem's manger where God had
entered the world as a baby.

The stable stinks - the air reeks with the smell of urine,
dung and sheep. The ground is hard, the hay is scarce; cobwebs
cling to the ceiling and a mouse scurries across the dirt floor. A
more lowly place of birth could not exist.

Off to one side sit a group of shepherds.

Their night watch had been interrupted by an explosion
of light from heaven and a symphony of angels.

They sit silently, perhaps perplexed, no doubt in
amazement.

Near the young mother sits Joseph, weary with
exhaustion; filled with awe at the mystery of God's arrival, while
Mary is always wide awake; how young she looks!

Her pain has been eclipsed by wonder; she looks into the
face of the baby - her son, her Lord, His majesty.

Incredible - at this point in history the human being that
best understands who God is and what He's doing is a teenage girl
in a smelly stable.

She can't take her eyes off Him; she knows that she is
holding God.

Mặt Hải Nhi rục rờ như ánh mặt trời, chói rạng nét uy nghi của một Vị Vua hoàn vũ.

Tiếng khóc chào đời của Hải Nhi đầy sinh lực, song nghe như tiếng kêu than - tiếng khóc vượt thời gian của một Con Trẻ sanh ra để chịu chết thay cho loài người phạm tội.

Hải Nhi ngoan ngoãn trong đôi tay dịu dàng của Mary, như vâng phục ý thánh của Thiên Phu, thể hiện chương trình cứu chuộc. Một Hải Nhi từng điều động cả vũ trụ thiên nhiên, nay ngoan ngoãn trong vòng tay của một thôn nữ.

Một Hải Nhi từng khoát áo cấm bào thiên vương, nay bọc trong những miếng tả cơ hàn.

Ngai vàng thiên thượng phải bỏ đi để nằm trong máng cỏ tanh hôi.

Các thiên sứ từng hầu việc Ngài, nay lủ mục đồng thay thế trong sự thờ phượng.

Trong Vườn Eden, con người được tạo nên theo hình ảnh Thượng Đế. Tại Bethlehem, Thượng Đế tự biến mình như thân xác loài người.

Kỳ diệu trên những kỳ diệu! Đấng Toàn Lực tự biến thành một chiếc bình dễ tan vỡ.

Đấng thần linh trở nên nhục thể, để roi da có thể quất lên và gươm giáo có thể xuyên vào.

Đấng từng ôm cả vũ trụ, nay lặng lẽ thu mình trong một bào thai.

Đấng một tay nâng cả thế giới, bây giờ tự ý ôm bầu sữa của một người mẹ thơ ngây.

Những bàn tay đầu tiên bồng bế vuốt ve Thượng Đế Hải Nhi là những bàn tay đen đúa, sần sùi, chai nhám.

Thiên binh Thiên sứ thích thú ngắm nhìn Mary thay tả cho Đấng Sáng Tạo.

Cả vũ trụ ngơ ngàng chứng kiến Đấng Toàn Lực chấp chững tập đi.

Thế gian tiếp đón Ngài - không nhung lụa, không ngọc ngà, không quảng cáo, không diễn hành, không yến tiệc,... Nếu không định trước cho các mục đồng làm chứng nhân đầu tiên, thì không có những lời tuyên báo của thiên sứ. Nếu không định trước cho các nhà bác học thờ lạy Ngài như một Thiên Vương, thì không có những lễ vật, vàng, nhũ hương, một dực...

Ôi, có nhiều điều tôi muốn hỏi Bà Mary:

- * Bà nghĩ sao những lúc Bà chăm nhìn Con trẻ cầu nguyện?
- * Con trẻ phản ứng thế nào khi thấy những đứa bé khác nô đùa trong nhà hội?
- * Bà có thấy vụng về chẳng khi nói với Con trẻ về phương cách Thượng Đế tạo lập thế gian?
- * Con trẻ hành động ra sao khi thấy một con chiên bị dẫn đến hàng làm thịt?
- * Có khi nào Bà thấy Con trẻ với cái nhìn xa xôi trên mặt như đang lắng nghe một người nào mà Bà không thể nghe?
- * Có bao giờ Bà nghĩ rằng Thượng Đế là Đấng Bà khẩn cầu đang ngủ yên trong tay Bà?
- * Có bao giờ bất chợt Bà gọi Con trẻ là “Chúa” trong khi tâm hồn Bà băng khuâng?

TRONG CÁI CHẾT CỦA NGÀI

“... song tự mình bỏ hết danh vị, để mang bản thể một người hầu việc, trở nên giống như loài người. Và trong hình dạng

He looks like anything but a king. His face is prunish and red.

His cry, though strong and healthy is still the helpless, piercing cry of a baby.

He is absolutely dependent upon Mary for His well being.

Majesty in the midst of the mundane. Holiness in the filth of sheep manure.

The baby in her arms had overlooked the universe. Now He is clothed in rags, but once He wore the robes of eternity.

His golden throne had been abandoned for a dirty sheep pen.

Worshipping angels had been replaced with bewildered shepherds.

In the Garden of Eden man was made in the image of God. But in Bethlehem God was made in the image of man.

Wonder upon wonders! The omnipotent made himself breakable.

He who had been spirit made himself pierceable.

He who was larger than the universe became an embryo.

He who sustains the world chose to be dependent upon the nourishment of a young girl.

The hands that first held him were unmanicured, calloused, and dirty.

Angels watched in amazement as Mary changed God's diaper.

The universe watched in wonder as the Almighty learned to walk.

The world welcome Him with no silk, no ivory, no hype, no party, no hoopla.

Were it not for the shepherds there would have been no reception.

Were it not for a group of star gazers there would have been no gifts.

Oh the questions I would like to ask Mary:

- * What was it like watching Him pray?
- * How did he respond when he saw other kids giggling in synagogue?
- * Did you ever feel awkward teaching Him how He created the world?
- * When he saw a lamb being led to the slaughter, did he act differently?
- * Did you ever see Him with a distant look on His face as if he were listening to someone you couldn't hear?
- * Did it ever occur to you that the God to whom you prayed was asleep in your arms?
- * Did you ever accidentally call him “Father” when your soul was indifferent?

IN HIS DEATH

“... but made himself nothing, taking the very nature of a servant, being made in human likeness. (8) And being found in

như một con người, Ngài tự hạ mình và trở nên vâng phục đến chết... thậm chí chết trên một thập giá!” (Phil. 2:7-8)

Trị giá lớn nhất không phải trong Giáng Sinh, mà trong cái chết của Ngài.

- Máng cỏ bị che mờ bởi thập giá.
- Simeon nói với Mary: “Một lưỡi gươm xuyên qua tâm hồn Nàng!”

MỘT GIÁNG SINH VÔ LÝ?

Giáng Sinh có nghĩa là một thập giá , và nơi thập giá Chúa Jesus ban hết mọi điều Ngài có:

- tay và chân Ngài cho những cây đinh;
- đầu Ngài cho mào gai;
- hông Ngài cho mũi giáo;
- lưng Ngài cho những roi da móc sắt;
- huyết Ngài cho đất bụi;
- mẹ Ngài cho bạn hữu;
- tâm linh Ngài cho Thượng Đế.

Thật vô lý, phải không?

Sứ đồ Paul nói rằng: “*Sự giảng dạy về thập giá là rồ dại đối với những kẻ diệt vong.*”

Vô lý vì nghĩ rằng Thượng Đế đến thế gian như một hài nhi, sanh trong một chuồng thú, lớn lên trong nghèo khó, bị phản bội bởi dân mình, bạn bè thân nhất bỏ chạy, bị treo lên thập giá bởi người Romans, chôn trong mồ mả mượn tạm, sống lại sau ba ngày - để chứng minh Thượng Đế thương yêu chúng ta, và cung cấp cho chúng ta một con đường quay lại với Ngài.

Vô lý vì nghĩ rằng một bản thể cao sang như thế lại đi vào nghèo khó để chia sẻ kho tàng quý báu cho những con người vô ơn.

Càng vô lý hơn là tấm lòng chai đá của chúng ta chối từ một món quà vô giá đã được tặng không!

appearance as a man, he humbled himself and became obedient to death, even death on a cross!” (Phil. 2:7-8)

The greatest cost was not in His birth, but in His death.

- The manger was overshadowed by the cross.
- Simeon to Mary, “*A sword will pierce your soul.*”

AN ABSURD CHRISTMAS?

Christmas meant a cross and at the cross Jesus gave everything He had:

- hands and feet to the nails;
- head to crown of thorns;
- side to spear;
- back to whip;
- blood to the ground;
- mother to his friend;
- spirit to God.

Kind of absurd, isn't it?

Paul said, “*The preaching of the cross is foolishness to those who are perishing...*”

Absurd to think that God came to earth as a baby, born in a barn, raised in poverty, betrayed by his own people, deserted by his best friends, crucified by the Romans, buried in a borrowed tomb, raised to life after three days - to prove that God loves us and provides a way for us to return to him.

It is absurd to think that such nobility would go to such poverty to share such a treasure with such thankless people.

The only thing more absurd than the gift is our stubborn unwilling to receive it.
